

DOPORUČENÍ KOMISE (EU) 2020/1366**ze dne 23. září 2020****o mechanismu EU pro připravenost a řešení krizí v souvislosti s migrací
(plán pro připravenost na migraci a pro migrační krize)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 292 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Uprchlická krize v roce 2015 odhalila slabiny a mezery v systémech EU a členských států pro řešení migračních krizí, jakož i nedostatek kapacit a nástrojů, které mají členské státy, jež se nacházejí pod největším tlakem, k dispozici. Krize ukázala, že je potřeba jednat na několika frontách současně, ve třetích zemích původu, tranzitu a/nebo cílových zemích, na vnějších hranicích EU a v jiných členských státech nacházejících se pod tlakem.
- (2) Opatření přijatá Uníí a členskými státy po uprchlické krizi v roce 2015 se zaměřila na různé politické, legislativní, operativní a finanční potřeby a jejich cílem bylo zvýšit udržitelnost řízení migrace. Toto bezprecedentní úsilí, které zahrnovalo opatření na vnitrostátní, mezinárodní i unijní úrovni, přispělo k postupnému každoročnímu snižování počtu nelegálních vstupů, který v roce 2019 dosáhl nejnižší úrovně za šest let.
- (3) Situace na vnějších hranicích je však i nadále velmi nestabilní a je zapotřebí dalších zlepšení, abychom byli lépe připraveni čelit případným rozsáhlým migračním krizím. Kromě toho mohou migranti, kteří se neoprávněně pohybují po různých členských státech a podávají v nich žádosti o azyl, představovat závažnou zátěž pro vnitrostátní azylové systémy.
- (4) Aby se zabránilo vzniku zdánlivě nekontrolovaných migračních toků přicházejících do EU stejně jako v roce 2015 a aby se zajistilo účinné fungování vnitrostátních migračních systémů, je nezbytné konsolidovat dosud vyvinutou operativní spolupráci vytvořením rámce na podporu koordinovanějšího využívání příslušných právních předpisů. Vytvoření takového rámce by významně přispělo k zajištění toho, aby členské státy a Unie rozvíjely odolnost nezbytnou k účinnému řešení jakéhokoli druhu migrační krize. Kromě toho by měla být situace v oblasti migrace pravidelně monitorována, aby mohla být rozhodnutí přijímána na základě uceleného přehledu o situaci všude, kde je to možné. Tento proces by měl vycházet ze zkušeností získaných po uprchlické krizi v roce 2015 při monitorování migrační situace, včetně vydávání zpráv o integrovaném situačním povědomí a analýze (ISAA) v rámci aktivace příslušných integrovaných opatření pro politickou reakci na krize (IPCR) Radou.
- (5) V zájmu posílení odolnosti Unie a členských států by se všechny zúčastněné strany, včetně členských států prostřednictvím dvoustranných kanálů, měly i nadále aktivně podílet na předcházení konfliktům a jejich řešení a dále se vzájemně upozorňovat na možnou krizi ve třetí zemi, která by mohla vést k migrační krizi v rámci EU. Měly by se využívat všechny vhodné nástroje EU v souladu s jejich právními rámci a hlavními cíli na podporu partnerských zemí při budování jejich kapacit a při řešení těchto krizí dříve, než se jejich dopad projeví v EU, a zároveň by měly být posíleny cíle migrační politiky.
- (6) Účinná operativní reakce na migrační krizi závisí na připravenosti jednotlivých členských států a jejich schopnosti nasadit potřebné vybavení a zdroje, jakož i na koordinované činnosti podporované stávajícími strukturami Unie. Dále vyžaduje, aby všichni dotčení aktéři rychle a účinně spolupracovali. Účinný a rychlý mechanismus řešení krizí proto závisí na existenci již dříve zavedených postupů spolupráce při krizích, v nichž jsou jasně vymezeny úlohy a povinnosti klíčových aktérů na vnitrostátní úrovni i na úrovni Unie.
- (7) Je zapotřebí strukturovaného mechanismu řízení migrace s monitorováním v reálném čase, včasným varováním a centralizovanou a koordinovanou reakcí EU, aby mohly být podle potřeby ve všech orgánech a agenturách EU a ve spolupráci s členskými státy mobilizovány struktury, nástroje a lidské a finanční zdroje.

- (8) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896 ⁽¹⁾ o Evropské pohraniční a pobřežní stráží stanovilo, že za provádění evropské integrované správy hranic má sdílenou odpovědnost Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex) a příslušné orgány členských států. Vyžaduje rovněž zajištění situačního povědomí a počítá s integrovaným plánováním v rámci evropské integrované správy hranic, včetně plánování pro případ nepředvídané události.
- (9) Hlavními zásadami plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize by měly být: předvídání, solidarita a spravedlivé sdílení odpovědnosti, koordinace, včasná reakce a flexibilní přidělování zdrojů.
- (10) Hlavním účelem plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize je na jedné straně zajistit situační povědomí a lepší připravenost, a na druhé straně účinnou správu věcí veřejných a včasnou reakci.
- (11) Plán pro připravenost na migraci a pro migrační krize by měl poskytnout operační rámec pro monitorování a předvídání migračních toků a migračních situací, zlepšování odolnosti a organizaci koordinované reakce na migrační krizi. Tyto cíle odrážejí dvě klíčové fáze vymezené v plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize – monitorování a připravenost na jedné straně a řešení krizí na straně druhé.
- (12) Pro účely uvedeného plánu by migrační krize měla být definována jako jakákoli situace nebo vývoj, k nimž dojde uvnitř EU nebo ve třetí zemi a které mají dopad a vyvíjejí zvláštní zátěž na azylový a migrační systém nebo systém správy hranic kteréhokoli členského státu nebo k tomu mají potenciál. To zahrnuje, a dokonce přesahuje okolnosti definované v čl. 1 odst. 2 návrhu nařízení o řešení krizových situací a vyšší moci v oblasti migrace a azylu nebo okolnosti vymezené v čl. 2 písm. w) návrhu nařízení o řízení azylu a migrace.
- (13) Plán pro připravenost na migraci a pro migrační krize je konzistentní se zavedenými mechanismy EU pro řešení krizí, zejména s mechanismem civilní ochrany Unie, včetně Střediska pro koordinaci odezvy na mimořádné události (ERCC), dále s ustanoveními integrovaných opatření Rady pro politickou reakci na krize (IPCR), se systémem Komise ARGUS a s mechanismem ESVČ pro reakci na krize (CRM), které mohou být aktivovány souběžně nebo po aktivaci plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize ve fázi řešení krizí, a doplňuje je. Cílem plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize je podpořit interakci a spolupráci v rámci těchto obecných krizových mechanismů tím, že zajistí, aby byly poskytovány aktuální informace o krizové situaci.
- (14) Ačkoli tento plán vychází z příslušných stávajících právních předpisů, je rovněž navržen tak, aby podporoval využívání nových nástrojů navržených Komisí, včetně nařízení o řízení azylu a migrace a nařízení o řešení krizových situací a případů vyšší moci v oblasti migrace a azylu.
- (15) Ve fázi monitorování a připravenosti by měl plán pro připravenost na migraci a pro migrační krize stanovit řadu kroků, které zajistí aktuální situační povědomí a včasné varování/prognózy a pomohou připravit výroční zprávu o řízení migrace, kterou vydává Komise v souladu s článkem 6 návrhu nařízení o řízení azylu a migrace. Situační povědomí, které uvedený plán zajišťuje, by mohlo mimo jiné umožnit předsednictví Rady zmírnit současnou aktivaci IPCR při migrační krizi. Ve fázi řešení krizí by měl tento plán zajistit, aby měli všichni aktéři k dispozici aktuální a kompletní informace o situaci v oblasti migrace, které jim umožní přijímat včasné rozhodnutí, a aby bylo provádění těchto rozhodnutí řádně monitorováno a koordinováno.
- (16) Pro uvedení plánu do praxe by měly členské státy, Rada, Komise, Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ), Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO), Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex), Agentura Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (EUROPOL), Agentura Evropské unie pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (eu-LISA) a Agentura pro základní práva (FRA) spolupracovat jako síť EU pro připravenost na migraci a pro řešení migračních krizí (dále jen „síť“). Síť by měla především zajišťovat odpovídající výměnu informací relevantních pro obě fáze plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize.
- (17) Tato síť by měla napomáhat monitorování a předvídání migračních toků, zvyšovat odolnost a zlepšovat technickou koordinaci reakce na krizi, a to při plném dodržování platných právních předpisů, s využitím stávajících nástrojů a jako jejich doplněk.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896 ze dne 13. listopadu 2019 o Evropské pohraniční a pobřežní stráží a o zrušení nařízení (EU) č. 1052/2013 a (EU) 2016/1624 (Úř. věst. L 295, 14.11.2019, s. 1).

- (18) Příslušné třetí země původu, tranzitu a/nebo cílové země by měly být pokud možno rovněž *ad hoc* zapojeny do provádění plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize. Toto zapojení by mělo přispět k účinné výměně informací i k opatřením pro vytváření odpovídajícího situačního povědomí o oblasti migrace v těchto zemích a o jejich reakci na případné krize,

PŘIJALA TOTO DOPORUČENÍ:

1. Aby přispěly k účinnějšímu řízení migrace prostřednictvím monitorování a předvídání migračních toků, zlepšování odolnosti a připravenosti a organizování reakce na migrační krize, měly by členské státy, Rada, Komise, Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ), Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO), Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex), Agentura Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (EUROPOL), Agentura Evropské unie pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (eu-LISA) a Agentura pro základní práva (FRA) (dále jen „aktéři“) spolupracovat v rámci **„plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize“**.
2. Za tímto účelem by aktéři měli spolupracovat v rámci sítě mechanismu EU pro připravenost na migraci a pro řešení migračních krizí (dále jen „**sít**“) a podporovat tak provádění plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize.
3. Aktéři, kteří tvoří síť, by měli zajistit odpovídající výměnu informací relevantních pro obě fáze plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize v plném souladu s právními ustanoveními týkajícími se jejich pravomocí a povinností.
4. Během **první fáze** plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize, která by měla být aktivována trvale a pokračovat i v průběhu druhé fáze, by aktéři měli poskytovat včasné a přiměřené informace, a udržovat tak situační povědomí v oblasti migrace aktuální, dále vydávat včasné varování/prognózy a také zvyšovat odolnost, aby bylo možné účinně řešit jakýkoli druh migrační krize. **Druhá fáze** by se měla uplatnit na každou situaci či vývoj, k nimž dojde uvnitř EU nebo ve třetí zemi a které mají dopad a vyvíjejí zvláštní zátěž na azylový a migrační systém nebo systém správy hranic kteréhokoli členského státu nebo k tomu mají potenciál. Druhá fáze zahrnuje, a dokonce přesahuje okolnosti definované v čl. 1 odst. 2 návrhu nařízení o řešení krizových situací a případů vyšší moci v oblasti migrace a azylu nebo okolnosti vymezené v čl. 2 písm. w) návrhu nařízení o řízení azylu a migrace.
5. Síť by měla vydat **prováděcí pokyny**, aby zajistila účinný tok informací důležitých pro fungování plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize mezi příslušnými vnitrostátními a unijními mechanismy pro řešení krizí.
6. Členské státy, Rada, Komise, Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ), Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO), Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex), Agentura Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (EUROPOL), Agentura Evropské unie pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (eu-LISA) a Agentura pro základní práva (FRA) by měly určit kontaktní místo pro **fungování sítě**.
7. Kontaktní místa by si měla pravidelně vyměňovat informace, a to zejména s cílem podpořit Komisi při vydávání pravidelných **zpráv o řízení migrace**, jak je stanoveno v čl. 6 odst. 4, a zprávy o situaci, jak je stanoveno v článku 6 návrhu nařízení o řízení azylu a migrace.
8. V souladu se zjištěními obsaženými ve zprávách o řízení migrace a zprávách o situaci by členské státy měly **projednat nezbytná opatření**, která je třeba přijmout. Tato jednání by měla probíhat na technické, strategické a případně i politické úrovni v příslušných přípravných orgánech Rady nebo v Radě.
9. Komise by po dohodě s členským státem, který čelí **migrační krizi**, jak je uvedeno v doporučení č. 4, měla informovat ostatní kontaktní místa sítě o situaci s cílem **aktivovat fázi řešení krize** plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize. Kontaktní místo dotčeného členského státu by mělo neprodleně poskytnout kontaktnímu místu Komise nezbytné informace, jak je uvedeno v příloze.
10. V takové krizové situaci by kontaktní místa měla podporovat Komisi poskytováním nezbytných informací a pokynů a koordinací opatření reagujících na krizi.

11. Výměna informací v rámci sítě by měla probíhat skrze dostupné komunikační kanály, včetně, pokud je to možné, **platformy IPCR** s jejími specializovanými funkcemi a v souladu s prováděcími pokyny, jak je uvedeno v doporučení 5 výše.
12. Obě fáze plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize by měly být v souladu se správními a pracovními postupy uvedenými v příloze.

V Bruselu dne 23. září 2020.

Za Komisi
Ylva JOHANSSON
členka Komise

PŘÍLOHA

Tato příloha uvádí zásady a hlavní aktéry plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize a podrobně popisuje jeho fungování v obou fázích.

1. ZÁSADY A AKTÉŘI OBOU FÁZÍ

Zásady

Při určování nezbytných opatření a přidělování odpovědnosti příslušným aktérům by měl plán pro připravenost na migraci a pro migrační krize fungovat podle těchto **zásad**:

- i) **Předvídaní:** migrační situace by měla být pravidelně monitorována a rozhodnutí by měla být přijímána na základě úplného a koordinovaného situačního obrazu, a to především z důvodu prevence.
- ii) **Koordinace:** reakce na krizi by měla spočívat v opatřeních ve všech příslušných oblastech vnitřní a vnější politiky a ze strany všech zúčastněných aktérů v rámci koordinovaného a komplexního přístupu.
- iii) **Včasná reakce:** opatření by měla být přijímána, jakmile jsou zapotřebí, aby se zabránilo eskalaci situace.
- iv) **Flexibilní přidělování zdrojů:** zdroje by měly být uvolňovány rychle, přičemž by příslušní aktéři měli plně využívat flexibility, kterou různé nástroje financování umožňují.
- v) **Solidarita a spravedlivé rozdělení odpovědnosti,** jak je stanoveno v článku 5 návrhu nařízení o řízení azylu a migrace.

Aktéři

Na provádění obou fází plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize **se podílejí tyto aktéři**:

- členské státy, včetně svých styčných úředníků,
- Rada,
- Evropská komise, včetně zaměstnanců vyslaných v terénu a v delegacích EU a evropských styčných úředníků pro otázky migrace,
- Evropská služba pro vnější činnost, včetně delegací EU a příslušných misí a operací společné bezpečnostní a obranné politiky,
- agentury EU (EASO, Frontex, EUROPOL, eu-LISA a FRA), včetně svých styčných úředníků.

2. FÁZE MONITOROVÁNÍ A PŘIPRAVENOSTI (FÁZE 1)

a) Cíl

Cílem plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize ve fázi monitorování a připravenosti je podpořit koordinovanější využívání stávajících právních předpisů posílením a sdílením společného situačního povědomí mezi všemi zúčastněnými aktéry, rozvojem systému včasného varování/prognóz na úrovni EU a podporou rozvoje nezbytné odolnosti v členských státech, aby bylo možné účinně řešit jakýkoli druh migrační krize.

Cílem první fáze mechanismu je dosáhnout těchto hlavních cílů:

- **Sdílení situačního povědomí a včasné varování/prognózy.** Včasné a dostatečně komplexní pochopení událostí a nových trendů všemi příslušnými zúčastněnými stranami by mělo umožnit monitorovat situaci a být v případě potřeby dobře připraven na koordinovanou reakci. Nově vznikající problematické a kritické situace by měly být předvídaný včas. Všichni aktéři by měli informace a důkazy vkládat do systému včasného varování/prognóz, který má být vyvinut na úrovni EU. Úsilí o vytvoření takového systému by měla koordinovat Komise a měla by přitom vycházet ze stávajících a možných budoucích nástrojů.
- **Podpora rozvoje odolnosti.** Společné chápání situace a jejích hybných sil a prognózy by měly pomoci členským státům, aby v případě nové migrační krize zaměřily úsilí na rozšiřování svých kapacit.

b) Správní postupy

Komise, v případě potřeby ve spolupráci s ESVČ, by ve fázi monitorování a připravenosti měla hrát vedoucí úlohu a využívat všech svých možností, včetně evropských styčných úředníků pro otázky migrace, Střediska pro koordinaci odezvy na mimořádné události (ERCC) a dostupných finančních prostředků v souladu s jejich mandáty, cíli a postupy. Komise by měla síti předsedat a zajišťovat její sekretariát, shromažďovat informace, vydávat potřebné zprávy a monitorovat provádění opatření, která mají veškeré subjekty přijmout.

Členské státy, agentury EU a další subjekty by měly Komisi ve výše uvedené úloze podporovat, a to zejména poskytováním včasných a přesných informací, analýz a prognóz, jakož i posouzením své připravenosti a plánováním pro případ nepředvídané události.

Nezbytná jednání na technické, strategické a případně politické úrovni vyžadující přijetí opatření v členských státech by měla být vedena v příslušných **přípravných orgánech Rady** na základě zjištění obsažených ve zprávách, které Komise vydá v této fázi plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize.

V situacích, kdy se Rada rozhodne vydat operativní závěry a doporučení, by **síť** měla podporovat jejich provádění výměnou příslušných informací.

c) Pracovní postupy

Sdílení situačního povědomí a včasné varování/prognózy.

Komise by měla svolávat pravidelně, alespoň jednou za čtvrt roku, **jednání nebo videokonference sítě**. Četnost těchto kontaktů by měla záviset na závažnosti migrační situace i na problémech zjištěných při monitorování migrace a případů nepředvídaných událostí.

Je-li to vhodné a proveditelné, měli by být k diskusím sítě o konkrétní migrační trase *ad hoc* přizváni **zástupci hlavních třetích zemí původu a tranzitu a/nebo cílových zemí, jakož i zástupci klíčových mezinárodních partnerů a zúčastněných stran**, aby si mohli včas a pravidelně vyměňovat informace o migračních tocích, převaděčství a jakýchkoli dalších faktorech (včetně geopolitických, zdravotních, environmentálních, klimatických, demografických nebo jakýchkoli jiných socioekonomických faktorů), které mají dopad na azyl, migraci nebo správu hranic EU. Modalita jejich účasti by měla být určena v konzultaci s dotčenými zeměmi prostřednictvím příslušných delegací EU, v úzké koordinaci s ESVČ.

Klíčovými tématy dialogů o migraci se třetími zeměmi, zejména v sousedství EU, by měla být připravenost a jejich cílem by mělo být stanovení komunikačních kanálů a určení místních aktérů, se kterými bude možné v případě krize spolupracovat a komunikovat.

Je-li to možné, měla by Komise ve spolupráci s ESVČ *ad hoc* ustavit specializované **videokonference pro každou migrační trasu s hlavními třetími zeměmi** původu a tranzitu a/nebo cílovými zeměmi a posílit podobné videokonference, které se v současné době konají. Do těchto videokonferencí by měly být zapojeny všechny ostatní zúčastněné strany, které jsou zasaženy migračními pohyby po dané migrační trase nebo mají o tyto pohyby pochopitelný zájem. Struktura videokonference by v úzké spolupráci s delegacemi EU měla podněcovat věcné diskuse ve prospěch všech účastníků.

Všechna **kontaktní místa** sítě by měla poskytovat informace, které pomohou vytvořit potřebný situační obraz. Sdílení situačního povědomí zahrnuje údaje o migračních tocích, informace o přijímání, azylových systémech a systémech správy hranic, významný vnitrostátní vývoj v oblasti migrace v členských státech a třetích zemích, oznámení včasného varování/prognóz, jakož i kroky v oblasti spolupráce se třetími zeměmi. V zájmu společného situačního obrazu na úrovni EU by všechna kontaktní místa měla sdílet problematické otázky, nedostatky a opatření reagující na situaci v praxi. Přesné fungování sítě by mělo být podrobně popsáno ve stálých operačních postupech.

Síť by měla plně využívat dostupné komunikační kanály a platformy, pokud možno včetně **platformy IPCR** s jejími specializovanými funkcemi. Nebudou-li dostupné nástroje dostatečné, Komise zváží zdokonalení svých stávajících platform nebo zřízení specializované **zabezpečené internetové platformy**, která zajistí rychlou výměnu informací v rámci sítě.

Na základě těchto příspěvků by Komise měla vydávat situační zprávy – zprávy o situačním povědomí a analýze v oblasti migrace (**MISAA**), a to s četností, o níž by měla rozhodovat síť během fáze monitorování a připravenosti. Zpráva MISAA by měla vycházet ze šablony a metodiky zprávy o integrovaném situačním povědomí a analýze (ISAA), která byla v nedávné době vydána a byla vypracována během aktivace IPCR pro uprchlickou krizi v roce 2015, přičemž zpráva MISAA nahradí zprávu ISAA, pokud bude uvedená IPCR předsednictvím deaktivována. Je-li to možné, měli by účastníci sdílet rovněž informace získané od zdrojů mimo EU, včetně třetích zemí a mezinárodních partnerů. Zpráva MISAA by měla určit trendy a případně obsahovat včasné varování/prognózy ohledně toků, které umožní varovat všechny aktéry, aby mohli přijmout nápravná opatření. Zpráva MISAA by měla být sdílena výhradně s aktéry prostřednictvím platformy IPCR v plném souladu s pravidly pro přístup k této platformě a s příslušným zapojením Střediska pro koordinaci odezvy na mimořádné události.

Členské státy by měly **projednat nezbytná opatření**, která mají být přijata, a závěry učiněné ve zprávě MISAA. Měly by jednat na technické, strategické a případně i politické úrovni v příslušných přípravných orgánech Rady nebo na zasedáních Rady. Rada může vydávat operativní závěry a doporučení, kterými by se měli s podporou sítě příslušní aktéři řídit.

Podpora rozvoje odolnosti

Na základě zpráv o řízení migrace a vnitrostátních strategií uvedených v čl. 6 odst. 4 a 6 návrhu nařízení o řízení azylu a migrace a s cílem posílit odolnost celkového řízení migrace v EU by měl být vytvořen **cyklus pro nepředvídané události v oblasti migrace**.

V souladu s čl. 6 odst. 3 návrhu nařízení o řízení azylu a migrace musí členské státy zavést vnitrostátní strategie pro zajištění dostatečné kapacity k účinnému řízení azylu a migrace, které musí obsahovat informace o tom, jak členské státy dodržují zásady stanovené v uvedeném nařízení a právní závazky, které z něj vyplývají, na vnitrostátní úrovni. Tyto strategie musí zahrnovat plánování pro případ nepředvídané události na vnitrostátní úrovni a přitom zohlednit plánování pro případ nepředvídané události podle příslušných právních předpisů, včetně čl. 8 odst. 6 a čl. 9 odst. 3, 5 a 6 nařízení (EU) 2019/1896 (Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž), a zajišťování evropské integrované správy hranic, jak je stanoveno v uvedeném nařízení.

Agentury EU by měly Komisi podávat zprávy o svých kapacitách a plánech pro případ nepředvídané události i o veškerých dalších zprávách, které může Komise v této souvislosti využít.

ESVČ by měla přispívat k vnějším aspektům migrace a ke spolupráci se třetími zeměmi původu a tranzitu a/nebo cílovými zeměmi.

Třetí země by měly mít možnost dobrovolně sdílet své vlastní migrační strategie a plány pro případ nepředvídané události s Komisí nebo se sítí.

Na základě výše uvedených informací a v souladu s čl. 6 odst. 4 návrhu nařízení o řízení azylu a migrace předloží Komise každoročně zprávu o řízení migrace, v níž nastíní pravděpodobný vývoj situace v oblasti migrace a připravenost Unie a členských států.

Členské státy by měly projednat zjištění uvedená ve výročních zprávách o řízení migrace vypracovaných Komisí na příslušných fórech.

Komise by za podpory ostatních aktérů sítě měla poskytnout rámec pro monitorování opatření přijatých v návaznosti na **zjištění** uvedená ve výročních zprávách o řízení migrace a měla by podávat zprávy o dosaženém pokroku a aktuálním stavu v následující výroční zprávě.

3. FÁZE ŘEŠENÍ MIGRAČNÍ KRIZE (FÁZE 2)

a) Cíl

Cílem plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krizi ve fázi řešení krizí je podpořit rychlou, účinnou a koordinovanou reakci EU na migrační krizi poskytováním včasných a aktuálních informací činitelům EU s rozhodovací pravomocí o vývoji operativní situace, jakož i podporou monitorování, koordinace v terénu a komunikace na technické úrovni mezi všemi aktéry.

b) Správní postupy

Ve fázi řešení krizí v rámci plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize, a dokud nejsou aktivovány obecné **krizové mechanismy EU** (mechanismus civilní ochrany Unie, integrovaná politická reakce na krize, ARGUS a mechanismus reakce na krize), využívá uvedený plán k dosažení cíle svého rámce, který zahrnuje síť a mechanismus podávání zpráv.

Jakmile jsou **obecné krizové mechanismy EU** aktivovány v souladu se svými příslušnými postupy a cíli, je třeba zajišťovat úlohu celkového řešení krizí včetně nezbytné koordinace mezi nimi.

Během aktivace fáze 2 pokračují a zintenzivňují se činnosti fáze 1.

Síť, kterou aktivuje a které předsedá Komise, by měla podporovat činnost obecných krizových mechanismů EU. Podpora by se měla zaměřit zejména na přispívání k situačnímu povědomí nezbytnému pro jednání a rozhodování v rámci těchto mechanismů a na monitorování toho, jak příslušní aktéři uvedená rozhodnutí realizují. Za tímto účelem by síť měla pravidelně zasedat prostřednictvím videokonference, diskutovat o všech operativních aspektech rozhodnutí přijatých v rámci obecných krizových mechanismů EU a podávat jim zprávy.

Pokud jsou aktivována **střediska pro řešení krizí v členských státech**, měla by zajistit odpovídající propojení s obecnými krizovými mechanismy EU, včetně mechanismu civilní ochrany Unie a ERCC, a také podporovat činnost svých kontaktních míst v síti v souladu s pokyny uvedenými v doporučení č. 5.

V případě potřeby a jako doplněk k **zasedáním konaným v Radě** podle pravidel IPCR by se mohla uskutečnit další jednání v příslušných přípravných orgánech Rady nebo v Radě, a to na základě zjištění uvedených ve zprávách Komise o situaci.

Každý aktér by měl přijmout nezbytná opatření včetně těch, která jsou uvedena v souboru nástrojů v písmeni d) níže.

c) Pracovní postupy

1. Fázi řešení krize v rámci plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize může zahájit Komise po dohodě s členským státem, který migrační krizi čelí, jak je uvedeno v doporučení č. 4.
2. **Kontaktní místo** Komise by mělo informovat ostatní kontaktní místa sítě (předsednictví EU, členské státy, Radu, ESVC, agentury EU) o rozhodnutí aktivovat fázi řešení krize plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize.
3. Komise **síť** okamžitě plně **aktivuje** tak, aby byla funkční 24 hodin denně, 7 dní v týdnu. V rámci sítě dále **svolá naléhavou schůzku/videokonferenci**, aby na technické úrovni vyřešila následující body:
 - a) výměnu informací o situaci;
 - b) analýzu možností rychlé, účinné a účelné reakce;
 - c) koordinaci sdělení pro komunikaci s veřejností v souladu se stávajícími strukturami;
 - d) koordinaci podpory na místě.
4. Dotčený členský stát by měl **aktivovat svá vlastní opatření pro případ nepředvídané události** a provést počáteční posouzení potřeb, které by mělo být okamžitě sdíleno s Komisí a ostatními členy sítě. Toto počáteční posouzení by mělo obsahovat informace o:
 - a) situaci na místě, hlavních faktorech vedoucích k dané situaci, jakož i o prognóze včetně možných důsledků;
 - b) stávajících materiálních, operativních a finančních kapacitách;
 - c) provádění opatření pro případ nepředvídané události;
 - d) materiálních, operativních a finančních potřebách, které musí být uspokojeny příslušnými aktéry, včetně ostatních členských států nebo agentur EU.

5. Na základě informací shromážděných prostřednictvím sítě by Komise měla síti poskytnout zejména informace o:
 - a) přehledu situace včetně prognóz a možných důsledků; je-li to možné, měly by být zahrnuty informace získané z příslušných třetích zemí, jakož i informace o těchto zemích.
 - b) stávajících kapacitách, které mají pro účely řešení krize k dispozici členské státy a třetí země původu, tranzitu a/nebo cílové země postižené krizí, a stávajících kapacitách EU a ostatních členských států;
 - c) současné úrovni pomoci, kterou poskytuje EU a členské státy;
 - d) posouzení nedostatků a potřeb;
 - e) možných opatřeních na úrovni orgánů, institucí a agentur EU, jakož i členských států v rámci níže uvedeného souboru nástrojů.

Pokud členský stát předložil odůvodněnou žádost podle čl. 2 odst. 1 nebo čl. 6 odst. 1 návrhu nařízení, které se zabývá krizovými situacemi a případy vyšší moci v oblasti migrace a azylu, mohou být informace shromážděné prostřednictvím sítě podkladem pro analýzu a opatření Komise podle článků 2 a 6 uvedeného návrhu.

Pokud Komise provede posouzení situace v oblasti migrace v členském státě podle článku 47 návrhu nařízení o řízení azylu a migrace, mohou se informace shromážděné prostřednictvím sítě stát podkladem pro zprávu Komise o migračním tlaku, jak stanoví článek 48 uvedeného návrhu.

Pokud jde o pomoc v oblasti civilní ochrany, koordinace mezi členskými státy by měla být zajištěna prostřednictvím Střediska pro koordinaci odezvy na mimořádné události.

6. Předsednictví Rady by mohlo zvážit nutnost svolání **mimořádného zasedání Rady**.
7. Síť se zapojí do činnosti obecných systémů EU pro řešení krizí poté, co budou aktivovány, a to tak, že bude přispívat ke zvyšování situačního povědomí a přispěje k výměně informací nezbytných k tomu, aby bylo možno na technické úrovni monitorovat provádění nezbytných opatření, jak bylo v rámci těchto systémů dohodnuto.
8. **Koordinace v členských státech** by měla být zajištěna v příslušných vnitrostátních mechanismech pro řešení krizí v oblasti migrace. Současně se – v plném souladu a soudržnosti s prováděním plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize – zapojí všichni příslušní vnitrostátní aktéři, a to v rámci celkové koordinační úlohy IPCR.
9. V případě aktivace mechanismu civilní ochrany Unie by mělo být rychlé poskytnutí mimořádné podpory členským státům, které o to požádají, zajištěno **Střediskem pro koordinaci odezvy na mimořádné události (ERCC)**, které spravuje Komise a které by mělo zároveň působit jako koordinační centrum pro pomoc v oblasti civilní ochrany mezi všemi členskými státy EU a zúčastněnými státy. Mezi příslušnými útvary Komise **by mělo fungovat spojení 24 hodin denně, 7 dní v týdnu**.
10. **Ve třetích zemích** by měl být v příslušných případech pokud možno zaveden **posílený monitorovací mechanismus**, v jehož rámci by z veškerých aktérů v hlavních třetích zemích tranzitu, původu a/nebo v cílových zemích byli vysláni styční úředníci či zahájena jejich činnost.
11. Měly by být aktivovány **další odvětvové krizové mechanismy a nástroje**, a to v závislosti na potřebách uvedených v níže uvedeném souboru nástrojů.
12. **Síť** by měla být po celou dobu krize plně aktivována 24 hodin denně, 7 dní v týdnu.
13. Budou-li opatření IPCR aktivována, bude pravidelné monitorování migrace zajištěno prostřednictvím **zpráv ISAA**, kterými budou po dobu trvání aktivace nahrazeny zprávy MISAA. A pokud k aktivaci opatření IPCR nedojde, budou **zprávy MISAA** vydané Komisí v rámci první fáze plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize nadále předkládány na základě příspěvků, které byly získány od příslušných aktérů a shromážděny prostřednictvím sítě.
14. Zprávy MISAA/ISAA vydané Komisí v této fázi plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize by měly být projednány v příslušných přípravných orgánech Rady nebo v Radě.

15. Fázi, která se v rámci plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize týká řešení krize, může Komise **deaktivovat** na žádost členského státu (členských států) nebo z vlastního podnětu, jakmile situace, která krizi vyvolala, přestane existovat, nebo lze dospět k závěru, že je pod kontrolou.
16. Komise by měla spolu s Radou, ESVČ a agenturami EU zorganizovat individualizovanou **odbornou přípravu** týkající se postupů a nástrojů používaných v krizových situacích v oblasti migrace s cílem zlepšit znalosti a připravenost veškerého příslušného personálu.
17. Všichni aktéři by měli na vnitrostátní a evropské úrovni absolvovat **pravidelný výcvik** v oblasti reakce na migrační krize a v případě potřeby by měli na základě získaných zkušeností revidovat stávající plán pro připravenost na migraci a pro migrační krize.

d) Soubor nástrojů

Následující opatření představují soubor nástrojů pro reakci na migrační krizi v souladu s příslušnými právními předpisy.

Opatření v zemích původu, tranzitu a/nebo v cílových zemích

- Kromě probíhající spolupráce s partnery z třetích zemí Komise – ve spolupráci s ESVČ, delegacemi EU a členskými státy – svou činnost koordinuje s hlavními třetími zeměmi původu, tranzitu a/nebo cílovými zeměmi, přičemž zvláštní pozornost věnuje zemím sousedícím s EU. Jejím cílem je tyto země podpořit v tom, aby dále zlepšovaly své přijímací kapacity a lépe řídily migrační toky, zejména tak, že budou chránit hranice, bojovat proti převaděčství migrantů a posilovat spolupráci v oblasti navracení.
- Komise ve spolupráci s členskými státy a ESVČ stanoví dodatečné bezpečné koridory a programy znovusídlování v příslušných třetích zemích původu, tranzitu a/nebo cílových zemích.
- Komise spolupracuje s hlavními mezinárodními organizacemi (zejména UNHCR a IOM) a klíčovými nevládními organizacemi a zajišťuje mezi nimi součinnost, přičemž cílem je v příslušné zemi původu, tranzitu a/nebo cílové zemi zavést vhodná doplňková opatření.
- Komise na základě zjištěných potřeb přezkoumá a aktivuje dostupné finanční prostředky v rámci všech příslušných (vnitřních a vnějších) nástrojů financování, včetně jejich mimořádných složek, v příslušném případě v souladu s jejich právními rámci a cíli. Pro řešení dlouhotrvajícího migračního tlaku je zásadní, aby mezi jednotlivými nástroji existovalo určité logické propojení.
- Za výjimečných okolností Komise zkoumá dostupnost dodatečných zdrojů, které mají být uvolněny na základě ustanovení víceletého finančního rámce, pokud výše uvedené financování není dostatečné.
- Komise ve spolupráci s členskými státy zvažuje společné využití finančních prostředků z rozpočtu EU a vnitrostátních rozpočtů, dokud nebude přijato rozhodnutí o jejich dalším čerpání v budoucím období víceletého finančního rámce.
- Komise ve spojitosti se stávajícími ujednáními členských států v příslušných případech pokud možno zřídí posílený monitorovací mechanismus ve třetích zemích. Zároveň využije také specializovaných videokonferencí pro jednotlivé migrační trasy (pokud byly zavedeny v rámci plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize) a do hlavních třetích zemí tranzitu, původu a/nebo cílových zemí vyšle styčné úředníky či zahájí jejich činnost.
- Pokud byla mezi EU a třetí zemí uzavřena dohoda o postavení jednotek, vyšle agentura Frontex jednotky pro správu hranic, aby tak podpořila příslušné orgány dané třetí země při ochraně hranic.
- Dojde-li k závažné situaci nebo mimořádné události týkající se vnějšího rozměru migrace nebo tento rozměr zahrnující, ESVČ aktivuje svůj mechanismus reakce na krize a případně přitom využije jeho jednotlivých prvků: krizového zasedání, krizové jednotky; krizové platformy a pracovní skupiny.
- Delegace ESVČ plní v úzké spolupráci s Komisí své úlohy před krizí, během ní a po ní, mimo jiné tím, že přispívají ke zvyšování situačního povědomí, ale také tím, že přijímají diplomatická, politická a operativní opatření EU.

- ESVC mobilizuje funkce ředitelství pro integrovaný přístup k bezpečnosti a míru, útvaru schopnosti civilního plánování a vedení, útvaru schopnosti vojenského plánování a vedení, jakož i misí společné bezpečnostní a obranné politiky s cílem aktualizovat jakoukoli příslušnou koordinační platformu pro plnění funkcí v oblasti připravenosti (odolnosti) a zvyšování situačního povědomí.

Opatření v členských státech na vnějších hranicích EU

- V členských státech na vnějších hranicích EU je aktivován proces vnitrostátního plánování pro případ nepředvídané události týkající se správy hranic, přijímání a azylu, nebo jsou aktivována související vnitrostátní opatření.
- Členské státy poskytují informace o operativní situaci, nedostatcích a potřebách na vnějších hranicích EU.
- Na žádost členského státu na vnější hranici EU lze za účelem poskytnutí nezbytné pomoci aktivovat mechanismus civilní ochrany Unie.
- Ve spolupráci s Komisí a agenturami EU je posilována ostraha hranic, která je poté rozšiřována na nejvíce postižené oblasti.
- Na žádost členských států poskytuje podporu agentura Frontex, která posiluje stávající společné operace nebo vysílá své pohraniční jednotky rychlé reakce.
- Příslušný personál a vybavení pro účely poskytování pomoci v oblasti přijímání a azylu poskytuje v koordinaci s členskými státy úřad EASO.
- Svůj personál, vybavení a styčné úředníky pro účely provádění bezpečnostních kontrol přicházejících migrantů poskytuje v koordinaci s členskými státy Europol.
- Agentura Frontex podporuje návratové činnosti v koordinaci s členskými státy tak, že vysílá specialisty na navracení a organizuje a koordinuje návratové operace prostřednictvím charterových a pravidelných letů. Dále dává k dispozici osoby pověřené doprovodem navracených osob a osoby pověřené monitorováním navracení.
- Součástí rámce pro usnadnění výměny informací a zlepšení koordinace mezi všemi zúčastněnými stranami jsou regionální jednotky Evropské unie (EURTF), které Komise zřizuje v členských státech na vnějších hranicích EU.
- V místech vysokého migračního tlaku se zřizují hotspoty a přijímací centra. Příslušné vnitrostátní orgány jim poskytují svůj personál a agentury EU zase podporu prostřednictvím nezbytných migračních a bezpečnostních informačních systémů.
- Komise posílá svůj personál do členských států na vnějších hranicích EU, aby tak pomohla při koordinaci reakce na danou situaci.
- Komise se v koordinaci s členskými státy dohodla na klíčových sděleních pro komunikaci s veřejností v krizových situacích a k šíření těchto sdělení, jakož i k boji proti dezinformacím využívá nejúčinnějších komunikačních nástrojů včetně platformy IPCR.
- Komise spolupracuje s členskými státy a v jednotlivých případech také s hlavními mezinárodními organizacemi (zejména UNHCR a IOM) a klíčovými nevládními organizacemi na řádném zavádění doplňkových opatření v členských státech na vnějších hranicích EU.
- Komise dává k dispozici projekty týkající se asistovaných dobrovolných návratů a opětovného začlenění, které mají být využity členskými státy.
- Komise na základě posouzení potřeb členského státu přezkoumá a aktivuje finanční prostředky dostupné v rámci všech příslušných (vnitřních a vnějších) nástrojů financování, v příslušném případě také včetně jejich mimořádných složek
- Za výjimečných okolností Komise zkoumá dostupnost dodatečných zdrojů, které by měly být uvolněny na základě ustanovení víceletého finančního rámce, pokud výše uvedené financování není dostatečné.
- Komise ve spolupráci s členskými státy zvažuje společné využití finančních prostředků z rozpočtu EU a vnitrostátních rozpočtů, dokud nebude přijato rozhodnutí o jejich dalším čerpání v budoucím období víceletého finančního rámce.
- Členské státy, které se pod tlakem nenacházejí, mohou členským státům na vnějších hranicích EU nabídnout pomoc prostřednictvím vybavení, materiálu, personálu, nasazení specializovaných pracovníků a dobrovolné relokace migrantů, ale mohou také přispět tak, že na operace agentur EU dají k dispozici svůj personál.
- Členské státy, které se pod tlakem nenacházejí, mohou finančně přispívat na jakákoli další finanční řešení nezbytná k provádění mimořádných opatření.

Opatření v ostatních členských státech nacházejících se pod tlakem

- V ostatních členských státech nacházejících se pod tlakem je aktivován proces vnitrostátního plánování pro případ nepředvídané události týkající se přijímání a azylu, nebo jsou aktivována související vnitrostátní opatření.
- Ostatní členské státy nacházející se pod tlakem poskytují informace o operativní situaci, nedostatcích a potřebách.
- Na žádost členského státu, který se nachází pod tlakem, lze za účelem poskytnutí nezbytné pomoci aktivovat mechanismus civilní ochrany Unie.
- Součástí rámce pro usnadnění výměny informací a zlepšení koordinace mezi všemi zúčastněnými stranami jsou regionální jednotky Evropské unie (EURTF), které Komise zřizuje v členských státech nacházejících se pod tlakem.
- Agentura Frontex podporuje návratové činnosti v koordinaci s členskými státy tak, že vysílá specialisty na navracení a organizuje a koordinuje návratové operace prostřednictvím charterových a pravidelných letů. Dále dává k dispozici osoby pověřené doprovodem navracených osob a osoby pověřené monitorováním navracení.
- Příslušný personál a vybavení pro účely poskytování pomoci v oblasti přijímání a azylu poskytuje v koordinaci s členskými státy úřad EASO.
- Svůj personál, vybavení a styčné úředníky pro účely provádění bezpečnostních kontrol přicházejících migrantů poskytuje Europol.
- Komise nasazuje personál do členských států nacházejících se pod tlakem, aby pomohla při koordinaci dané reakce.
- Komise se v koordinaci s členskými státy dohodla na klíčových sděleních pro komunikaci s veřejností v krizových situacích a k šíření těchto sdělení, jakož i k boji proti dezinformacím využívá nejúčinnějších komunikačních nástrojů včetně platformy IPCR.
- Komise spolupracuje s členskými státy, s hlavními mezinárodními organizacemi (zejména UNHCR a IOM) a klíčovými nevládními organizacemi na řádném zavádění doplňkových opatření v ostatních členských státech nacházejících se pod tlakem.
- Komise dává k dispozici projekty týkající se asistovaných dobrovolných návratů a opětovného začlenění, které mají být využity ostatními členskými státy nacházejícími se pod tlakem.
- Komise na základě posouzení potřeb členského státu přezkoumá a aktivuje finanční prostředky dostupné v rámci všech příslušných (vnitřních a vnějších) nástrojů financování, v příslušném případě také včetně jejich mimořádných složek.
- Za výjimečných okolností Komise zkoumá dostupnost dodatečných zdrojů, které mají být uvolněny na základě ustanovení víceletého finančního rámce, pokud výše uvedené financování není dostatečné.
- Komise ve spolupráci s členskými státy zvažuje společné využití finančních prostředků z rozpočtu EU a vnitrostátních rozpočtů, dokud nebude přijato rozhodnutí o jejich dalším čerpání v budoucím období víceletého finančního rámce.
- Členské státy, jež se pod tlakem nenacházejí, mohou členským státům nacházejícím se pod tlakem nabídnout pomoc prostřednictvím vybavení, materiálu, personálu, nasazení specializovaných pracovníků a dobrovolné relokace migrantů, ale mohou také přispět tak, že na operace agentur EU dají k dispozici svůj personál.
- Členské státy, které se pod tlakem nenacházejí, mohou finančně přispívat na jakákoli další finanční řešení nezbytná k provádění mimořádných opatření.

OBRÁZEK 1

Tento diagram je jasným zobrazením víceúrovňové struktury plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize.

Plán pro připravenost na migraci a pro migrační krize

